

[Ulrich.]

mer bag paa de handlende og derved paafører dem et betydeligt Tab, og der maa tages Hensyn til — og det forstod jeg ogsaa, at den højttærede Minister vilde —, at saadanne særlige Forhold kunde være til Stede, hvor man maatte træffe særlige Foranstaltninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Marinus Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at de tre nu behandlede Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 15⁵⁰ med følgende Dagsorden:

Forespørgsel til Justitsministeren af Aksel Larsen og Thomas Pedersen angaaende Regeringens Stilling til det af Københavns Politidirektør nedlagte Forbud mod, at de arbejdsløse henvender sig til Regering og Rigsdag.

Mødet hævet Kl. 15²⁵.

70de Møde.

Fredag den 28. Februar Kl. 15⁵⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Aksel Larsen og Thomas Pedersen angaaende Regeringens Stilling til det af Københavns Politidirektør nedlagte Forbud mod, at de arbejdsløse henvender sig til Regering og Rigsdag.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3254).

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Den 15. Februar i Aar affoldtes der i København en Konference af Repræsentanter for de arbejdsløse ved 29 Kontrolsteder samt visse Fagorganisationer. Konferencen beskæftigede sig med de arbejdsløses hele Stilling og med, hvad der kunde gøres for at forbedre denne, og vedtog et udførligt Manifest, hvori man præciserede denne Stilling og opstillede de Krav, de arbejdsløse mente sig berettigede til at rejse over for Samfundet. Disse Krav, for hvilke det var de arbejdsløses Hensigt at demonstrere, er af meget stor Betydning for hele Sagen, og jeg anmoder derfor om Formandens Tilladelse til at citere dem i Uddrag.

Det siges af de arbejdsløse:

„Vi vil ikke længere være fordømt til økonomisk, sundhedsmæssig og moralsk nedbrydende Lediggang. Vi vil ikke fortsat lade os dømme til i længere Tid, ja i Aarevis, at være sat uden for Produktionen, at være berøvet Retten til og Mulighederne for at ernære os og vore Familier ved vore Hænders produktive, skabende Arbejde. Vi forlanger af Samfundet, af Staten og Kommunerne, at de gennem indgribende Foranstaltninger, gennem Igangsættelse af de offentlige Arbejder, som i sig selv er nødvendige, og gennem Nedsættelse af Arbejdstiden i Overensstemmelse med Teknikkens Muligheder skaber Beskæftigelse for os arbejdsløse! Vi paapeger, at alle Muligheder for en saadan Politik i fuldeste Maal er til Stede, og at de økonomiske Midler dertil let kan fremskaffes ved en kraftig Beskæring af Overklassens Kæmpeformuer, af Industriaktionærernes, Børshajernes og Krisemillionærernes kæmpemæssige Krisefortjenester.“

Uden at man i ringeste Grad afsvækker dette fundamentale Krav om Beskæftigelse, gør man derefter opmærksom paa, at de arbejdsløses Nødtilstand for Tiden er saa alvorlig, at der meget hurtigt maa træffes Foranstaltninger, hvorved man kommer dem til Hjælp, og som saadanne hurtigt iværksatte Nødforanstaltninger tænker man sig følgende:

„Den sociale Lovgivnings Vilkaarlighed maa afbødes gennem ændret Administration af Socialreformen i Kommunerne, og den vilkaarlige og ydmygende Behandling og den lange Ventetid ved Socialkontorerne maa høre op. Flest mulige af de organiserede arbejdsløse, der i Dag er henvist til Socialkontorerne, maa føres over til Udbetaling af vedtægtsmæssig Hjælp gennem Kasserne, idet det offent-